

*Антосюк Олександр Володимирович,
викладач математики, Державний навчальний заклад
«Одеський професійний ліцей сфери послуг Південноукраїнського
національного педагогічного університету ім. К.Д. Ушинського»,
Антосюк Юлія Василівна,
викладач інформатики, Державний навчальний заклад
«Одеський професійний ліцей сфери послуг Південноукраїнського
Національного педагогічного університету ім. К.Д. Ушинського*

ІНФОРМАЦІЙНІ ТА КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ

У статті розкриваються деякі аспекти використання інформаційно-комунікаційних технологій під час викладання загальноосвітніх предметів. Наведено результати дослідження щодо активності використання ІКТ, платформ електронного навчання, вибору засобів інформаційно комунікаційних технологій на основі анкетування викладачів.

При використанні ІКТ у навчальному процесі мова не повинна йти лише про вивчення певного навчального матеріалу, а, перш за все, про всебічний і гармонійний розвиток особистості учнів, їх творчих здібностей.

М.І. Жалдак

Сьогодні вимагає, щоб викладач вносив в навчальний процес нові методи подачі інформації, а саме використовував інноваційні інформаційно-комунікаційні технології навчання.

Важлива роль нових інформаційних технологій в освіті полягає в тому, що вони не лише виконують функції інструментарію, який використовується для вирішення окремих педагогічних завдань, але і надають якісно нові можливості навчанню, стимулюють розвиток дидактики і методики, сприяють створенню нових форм навчання і освіти. З розвитком комп'ютерних засобів і впровадженням їх в освітній процес у його учасників з'являються нові можливості, реалізуються нові підходи.

Сучасний кабінет облаштований новітньою електронною технікою (комп'ютер, інтерактивна дошка, проектор, локальна мережа, смартфони учнів, тощо) суттєво впливає на якість знань учнів, їх розумовий розвиток та професійне становлення.

Інформаційно-комунікаційні технології: це сукупність методів, засобів і прийомів, що використовуються для добору, опрацювання, зберігання, подання, передавання різноманітних даних і матеріалів, необхідних для підвищення ефективності різних видів діяльності.

ІКТ – це технології опрацювання інформації за допомогою комп'ютера та телекомунікаційних засобів. Впровадження ІКТ в навчальний процес стимулює інтерес до навчальної діяльності, сприяє формуванню логічного та творчого мислення, сприяє розвитку здібностей учнів та формуванню інформаційної культури [1].

Як показали дослідження О.В. Антосюк, більше 76% респондентів з 10 професійно-технічних навчальних закладів та 3-х шкіл активно використовують інформаційно-комунікаційні технології у навчально-виховному процесі, 19 % викладачів використовують інформаційно-комунікаційні технології частково, а саме у проведенні відкритих уроків та виховних заходів або вільного комп'ютерного кабінету. І тільки 5% респондентів не використовують ІКТ за відсутністю відповідного обладнання (комп'ютерів, проекторів, інтерактивних дошок, тощо) та навчально-методичного забезпечення.

Також дослідження показали, що із запровадженням дистанційного навчання збільшилася кількість викладачів які оволоділи хмарними технологіями (GOOGLE - Google Classroom) та платформами для створення інтерактивних вправ, що є невід'ємною частиною інформаційно-комунікаційних технологій.

На мою думку, основна ідея платформ для створення інтерактивних вправ полягає в тому, що учні можуть перевірити і закріпити свої знання в цікавій ігровій формі, що залучає їх і підсилює інтерес до навчання.

Згідно онлайн опитуванню:

- викладачі гуманітарних дисциплін надають перевагу – LearningApps, MindMeister, Kahoot, Quizlet
- викладачі точних наук – GeoGebra, Padlet
- викладачі спеціальних дисциплін - Trello, Plickers.

Таким чином, можна зробити висновок, що при використанні будь-якого виду засобів необхідно дотримуватися міри та пропорції, які визначаються закономірностями навчання, зокрема, законом інтеріоризації. Так, відсутність або недостатня кількість засобів наочності знижує якість знань за рахунок зменшення пізнавального інтересу та утруднення розуміння і образного сприйняття матеріалу. Але велика кількість демонстрацій створює розважальний настрій в учнів.

Список використаної літератури

1. Захарова І. Г. Інформаційні технології в освіті: Учеб. посібник для студ. Вища. пед. учеб. закладів. - М.: Видавничий центр "Академія", 2003. - 192 с.
2. Леся Москаль. Угода з користувачем [Електронний ресурс] «Щоденник». – Режим доступу: <http://shodennik.ua/terms>
3. Жалдак М. І. Педагогічний потенціал інформатизації навчального процесу // Розвиток педагогічної і психологічної наук в Україні 1992 — 2003 : зб. наук. пр. до 10-річчя АПН України / АПН України. — Ч. 1. — Харків: ОВС, 2002. — С. 371—383.
4. Інформаційні та комунікаційні технології навчання в системі загальної середньої освіти зарубіжних країн: навч.-метод. посіб. [Гриценчук О. О., Коневщинська О. Е., Кравчина О. Є., Лаврентьєва Г. П., Малицька І. Д., Овчарук О. В., Рождественська Д. Б., Сороко Н. В., Хитровська Ю. В., Іванова С.М., Шиненко М.А. За заг.ред. Овчарук О. В.]. – К.: Педагогічна думка, 2012. – 176 с.

Бабюк Наталя Петрівна,

кандидат технічних наук,

доцент кафедри програмного забезпечення

Вінницький національний технічний університет,

Стахов Владислав,

Студент, Вінницький національний технічний університет,

АНАЛІЗ ТЕХНОЛОГІЙ ДОПОВНЕНОЇ РЕАЛЬНОСТІ ДЛЯ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ

В статті здійснено аналіз ключових термінів та засобів, що застосовуються для створення програм із доповненою реальністю навчального та інтерактивного спрямування.

Вступ. Доповнена реальність (англ. - augmented reality, AR) — це термін, що визначає процес одночасного перегляду реального світу і віртуальних об'єктів, при чому віртуальна інформація накладається, вирівнюється і інтегрується в фізичний світ. Ця технологія дозволяє доповнювати зображення реальних об'єктів різноманітними об'єктами комп'ютерної графіки, а також поєднувати дані, що були отримані від різних систем введення: камери,